

Sarikamiş Destanı

– Halit YILDIRIM · 22 Aralık 2016

SARIKAMIŞ DESTANI

Şu beyazın ardında bembeyaz bir yol gördüm
Donmuş ayaklarımı hemen bu yola vurdum
Yürüdüm mü, uçtum mu, şaşırdım birden durdum
Ardıma baktım şöyle; bütün erat yatıyor
Sarikamiş'ta güneş bugün erken batıyor

Çorumlu Hasan, Vanlı Memo, Bayburtlu Cafer
Binlerce koç yiğidin donmuş gözlerinde fer
Ah doğrulup davransa yerinden tek bir nefer
Ahmet dedim ses yok, Nuri dedim ses yok
Yokladım ki kendimi ben de bile nefes yok

Baktım dağın yüzüne Moskof bile kırılmış
Bir beyaz ölüm gelmiş taburlara kurulmuş
Tertiplerim soğuşun kurşunuyla vurulmuş
Haykırdım ses vermedi Allah-u Ekber Dağı
Sükûnete bürünmüş karargâhı, otağı

Sırtında yırtık urba, ayağında çarık yok
Kırbası buz tutmuş, başta miğfer, sarık yok
Azık çantası bomboş, bir lokmacık kırık yok
Aç desen aç, tok desen tok değil, üşümemiş
Tek mermi atamadan donmuş Urfalı Memiş

O anda arkamdaki kapı birden açıldı
Bir zümrüt yeşil alan, hoş bir koku saçıldı
Doksan bin kardelenin arasından geçildi
Bir bina gördüm nurdan... Kapısında yiğitler
Hasan ile Hüseyin, Hamza gibi şehitler

Sarikamiş'tan göğe bir merdiven çıkıyor
Beyaz kanatlı erler gökyüzüne akıyor
Karşılaman melekler gıpta ile bakıyor

Tekbir, tehlil sesleri inim inim inledi
Yıldız yıldız kâinat bu sesleri dinledi

Bir kâtip geldi sordu: "künyen ne asker?" diye
Bir urba giydirdiler Peygamberden hediye
Götürdüler sonunda koskoca bir vadiye
Baktım ki tertiplerim, kumandanım orada
Şüheda ordusuna girmek için sırada

Bir melek geldi bana makamımı gösterdi
Dedi bu köşkü sana Rabbim hediye verdi
Dünya ehli görseydi şehit olmak isterdi
Ucu bucağı yoktu, imkânsızdı tarifi
Bir teaccüb sarmıştı bu gariban Arif'i

Bu bembeyaz destandır donmuş zamandan kalan
Adını Sarıkamış denen mekândan alan
Bu destanı ezberler, bizimle hemhal olan
Kar altında kalsa da kazdığı siperleri
Tarihe şan verdiler Sarıkamış erleri